

נפרדים מצפורה

צפורה ווידוסלבסקי נולדה בוורשה, פולין, במרץ 1931, להוריה לאה ופנחס. עלתה ארצה כפעוטה באוניה פולוניה. גרה במרכז הארץ, ובגיל 16 הצטרפה לפלמ"ח ותרמה את חלקה להקמת המדינה. לאחר מלחמת השחרור פגשה את שאול, שהגיע ארצה ולחם במסגרת המח"ל, וניצתה אהבה ממבט ראשון. באוקטובר 1950 נישאה בתל אביב לג'נטלמן הבריטי בעל ההומור המשובח. הם עברו לקריית שמונה, שם עבדה כמנהלת חשבונות.

לשאול היה קושי עם המנטליות הישראלית, ובהכרות מקרית עם ג'ו ריפקינד נוצר הקשר עם כ.ה. אליו הגיעה המשפחה -1962. הם התקבלו לחברות כעבור שנה.

דני (הצטרף לכיתת עשור), תמרה (לדרור) ומרגלית שנולדה כאן (כנרת), השלימו את המשפחה.

צפורה עבדה כתמחירנית במפעל בהתמדה עשרות שנים, עד יציאתה לפנסיה. היא גדלה בארץ כצברית, דוגרית, וכאן התבלטה בעברית המלוטשת שלה, ובדעותיה הנחרצות. לכן היה לה קשה להתקבל בחברתנו האנגלוסקסית בשנים הראשונות.

את כישורי השפה שלה ניצלה כשהצטרפה לצוות "דברי הכפר", ולשלל כתבות בהן פרסמה את דעותיה במגוון נושאים וערכים שעל סדר היום, מתוך מעורבות ואכפתיות רבה.

לצפורה הייתה נטייה להכללות, אך בכנות וביושר שנתה דעה כאשר נוכחה שטעתה, ואף פירסמה זאת בפומבי. ממהרת לשפוט, ציונית בכל רמ"ח אבריה, מקפידה לקנות מתוצרת הארץ.

זכור המקרה בו החליפה בנק (!), לאחר שהבנק שלח לה לקראת יום העצמאות דגל ישראל תוצרת סין.

תחביביה היו קריאה, שירי ארץ ישראל, מוסיקה קלסית, טלביזיה, וכמובן משפחתה האוהבת והמסורה. לפני כשנה סיפרה כמה היא אוהבת את הקיבוץ, העזרה ההדדית, ההתעניינות של החברים, שאינה נובעת מרכילות, אלא מרצון אמיתי לעזור.

שאול נפטר בקיץ 2013, וצפורה המשיכה לגור בביתה עד שביקשה לעבור לבית יונתן, שם נפטרה שלשום.

נוחי בשלום על משכבך, במדינה ובקיבוץ שאהבת.

רחל גינת

